

ЗОРНИЦА.

ЕВАНГЕЛСКО
ПЕРИОДИЧЕСКО
СПИСАНИЕ.

ГОД. 6.

ПАРИГРАДЪ, МАРТЪ 1870.

БРОЙ 3.

ПЪТЕШЕСТВИЕ ВЪТРЕ ВЪ КЪЩИ.

Отдѣленіе Първо.

(Послѣдованіе отъ брой вторий)

Въ едно студено врѣме ако ся отворятъ врата-та, топлый-тъ и влажный-тъ въздухъ отъ стаѣ-тъ излѣзва като една бѣла мъгла или пара, и ако студъ-тъ е много голѣмъ и въздухъ-тъ въ стаѣ-тъ е много влаженъ, то можемъ да видимъ като снѣгъ да ся дига, но обыкновенно снѣгъ става само на джамове-тъ на часъ-тъ когато вода-та захваща да замръзнува. Това става когато температура-та вѣнъ слѣзва най малко до петъ градуса отъ топлотѣ-тъ Сантиградъ. Въ замръзнуваніе-то вода-та става лѣдъ и тѣзи малки частицы отъ снѣгъ зематъ видъ на звѣздовидны кристалы отъ чудеснѣ красотѣ и на кои о многообразны-тъ видове зачудватъ испытыватель-тъ. *)

Много отъ тѣзи кристалы не стигатъ до съвършенство. Това става отъ нередовнѣ-тъ температурѣ на стаѣ-тъ, понеже всякой пакъ каго ся отвара прозорецъ или врата докарва нѣкое промѣненіе въ въздухъ-тъ. Когато стая-та не е стоплена и не сѣдятъ ватрѣ, въздухъ-тъ има твърдѣ малко влажъ и джамове-тъ сѣ покрити съ единъ сѣвѣмъ тънкъ и лекъ покрывкѣ отъ снѣгъ или мразъ. Съ микроскопъ като испытамы намѣрвамы че тази покрывка е съставена отъ шестогълны кристалы или звѣздичкы, на които обыкновенно губятъ нѣкои отъ краища-

та си: нѣкои иматъ само три, други иматъ до седемъ, а пакъ много като сѣ были сгѣстени наедно не сѣ могли добрѣ да ся развѣжтъ.

Тѣзи лѣдни кристалы образуватъ единъ видъ листѣ, и всякаквы привлекатели фигури щото не ся иска нѣкоя голѣма сила на въображеніе-то за да видимъ по нѣкогажъ въ тѣхъ най хубавы-тъ изображения на горы и полета, съ разнообразни трѣвы и дървета. Като слѣдувамы уприличеніе-то намѣрвамы че наистинѣ тѣзи прозорци сѣ за малкый-тъ ни свѣтъ въ тѣзи стаѣ, както сѣ горы-тъ и полярны-тъ страны въ управленіе-то на общѣ-тъ температурѣ на свѣта.

Соба-та е горѣний-тъ поясъ на стаѣ-тъ ни: когато ври вода-та за да ся прави кафе или чай, испареніе-то на водѣ-тъ ся прилѣзва на джамове-тъ подъ видъ-тъ на хубави листа. Сѣщо така и голѣмы-тъ теченія въздушны непрѣстанно доносятъ голѣмы количества воды до върхове-тъ на высокы-тъ планины и до полярны-тъ страны и гы пушатъ тамъ подъ видъ-тъ на снѣгъ.

Слѣдъ като ви казахмы направленіе-то което зематъ тѣзи въздушны теченія въ стаѣ-тъ ни, нѣма вече да ви ся види чудно че по доли-тъ джамове по напѣдъ ся полѣдаватъ отъ другы-тъ, освѣнъ като сѣ по дебелы, или като има нѣкоя друга случайна причина за едно исключеніе отъ общо-то правило.

Двойни тѣ прозорци ся покрыватъ отъ единъ твърдѣ тънкъ росѣ, и твърдѣ на рѣдко ся замръзнуватъ. Това е защото

*) Видѣте въ Год. 4-тъ на Зорницѣ-тъ и 20-тъ страницѣ една картинкѣ, когото прѣдставя тѣзи кристалы.

въздухъ-тъ нѣо има затворенъ между два-та джамове не е изложенъ щото да попиwa много влагъ, и ся стоплюва толкозъ лесно колкото и ся истудява.

Когато единъ силенъ мразъ много ся продължава, тогазъ тази покрывка отъ снѣгъ става по дебела и по непрозрачна, и тогазъ ся съгледва това което ся казва, лиеофанія, т. е. камъноявление, или онова явление което ся вижда въ многоцѣнны-тъ камъние. Видѣлиа-та проминува само чрѣзъ по тѣкы-тъ лѣдѣе, и дѣто сж тѣ по дебели затымняватъ, кои по много и кои по малко, видѣлиа-тъ.

Когато толщина-та отъ собж-тъ захваща да стопява снѣгъ-тъ стопяваніе-то слѣдува наопакъ отъ както е было замръзнуваніе-то т. е. замръзнуваніе-то е слѣдувало отъ долу на горѣ; но стопяваніе-то наченва отъ горѣ и полека лека слѣзва на долу. (Когато има завѣси (пердета) прѣдъ прозорецъ-тъ, тогазъ става исключеніе на това правило).

При стопяваніе-то снѣжни-тъ кристали въ прозорцы-тъ най напрѣдъ ся сливатъ въ единъ стѣкловиденъ и прозраченъ лѣдъ, койго пакъ ни докарва на умъ-тъ высокы-тъ върхове на полярни-тъ планины, дѣто *гласіери-тъ* *) ставатъ въ подобенъ единъ начинъ. Лѣдны-тъ прѣчки, които висятъ отъ чирчевега-та на прозорецъ-тъ, правятъ единъ малкъ образъ на *сталактиты-тъ*, **) които ся намѣрватъ въ пещеры-тъ. Най сетнѣ лѣдъ-тъ каго ся стопи, тече въ *порои* и като пада долу на прагъ-тъ на прозорецъ-тъ прави *водопади* и *езера*, отъ които ще истекатъ и *рѣкы* ако не прибързамы съ еднжъ гѣбж или кърпж да туримъ край на тѣзи наши географически уподобленія.

(Слѣдува)

*) *Гласіери* е име дадено на голѣмы-тъ масы и грамады отъ лѣдъ, които ся натрупватъ въ долины-тъ на Алы-тъ или други присноснѣжны планины, и постепенно слѣзватъ долу къмъ поле-то.

**) *Сталактиты* е име дадено на каменни-тъ прѣчки и стѣлцове които висятъ отъ таванъ-тъ на нѣкои пещеры. Вода-та, която тече отъ горѣ въ таквы пещеры, съдържа *варъ* и други рудны вещества, а като капи отъ тѣзи камъние тя оставя частъ отъ тѣзи вещества и така слѣдъ врѣме тѣзи камъние ся продължаватъ на долу и растатъ сажо както лѣдѣе-тъ (шущуркы или помързалкы) които висятъ отъ стрѣхъ-тъ на къща-тъ въ зимно врѣме.

ОГНЕПОКЛОННИЦИ.

Огнепоклонници-тъ, народъ произлѣзълъ отъ дреvни-тъ Персяны, и който едва днесъ ся счита до 100 хиляды души, распрѣснати сж въ нѣкои страны Персійскы и Индійскы, и въ Персійж повечето живѣятъ при Персійскый тѣ заливъ и въ пустини-тъ Кирманіж, а най вече въ области-тъ Гезъ и Кирманъ; а въ Индіж при рѣкж-тъ Индъ и въ областъ-тъ Гиузератъ, а нѣкои и въ Суратъ, градъ въ който става твърдѣ голѣма търговія.

Този народъ ся е истрѣбилъ отъ Моамеланци-тъ които гы твърдѣ много мразятъ. Въ Индіж огнепоклонници-тъ ся выкатъ *Парси*, отъ ветхо-то име *Перси*; но въ Персійж ся выкатъ *Кеуранъ* или *Кеури*, име което ся производи отъ арапскж-тъ рѣчь *кауръ*, и значи невѣрникъ. Персяни-тъ обаче выкатъ огнепоклонници-тъ и *Атеи-перестъ*, тожезначителна на огнепоклонникъ.

Огнепоклонници-тъ не сж доброзрачни, ни бѣли като другы-тъ Персяни служители Моаметови; здрави ся обаче и съ добръ растъ. Жены-тъ имъ иматъ зракъ красномаслиненъ и чернъ, който може да става отъ бѣдность-тъ имъ, защото характеръ-тъ на лице-то имъ е доволно добръ. Мажіе-тъ иматъ брады и дългъ косъ, и носятъ късы и тѣсны антеріи, и нѣкаквы калпацы отъ козиня които приличатъ на Европейскж паларіи. Краска-та на облѣкло-то имъ бѣва най многа бозава, или оназъ като на сухъ листь. Облѣкло-то на жены-тъ нѣма никаква хубость. Колкото Персяни-тъ мажіе и жены ся видятъ че обычатъ хубавы и чисты дрѣхы, толкозъ огнепоклонници-тъ небрежатъ хувасинж-тъ и чистотж-тъ. Общо дрѣхы-тъ на Огнепоклонници-тъ приличатъ много на дрѣхы-тъ арабскы.

Въ Персійж Огнепоклонници-тъ ся називатъ земледѣлци или работници. Правятъ ткаіи отъ козинж, кылимы, калпацы, и сукна много тѣкы и гладкы въ осязаніе-то каго паларіи-тъ отъ касторъ исж много лѣскави. никой отъ тѣхъ не сѣди празенъ, но и никой не ся упражнява въ търговіи или въ красны-тъ художества. Най голѣмо-то имъ искусство е земледѣлство-то, което глѣдатъ не само като полезно и отъ всичко най незлобиво, но и като священо и благородно. Земледѣліе-то, казватъ тѣ, Богъ высочайный обыча, и

другы-тѣ по долны богове го обычатъ повече отъ всяко друго искусство челоѡвческо, и го даряватъ съ изобиліе.

Тѣзи дрѣвни Персеяни сѣ челоѡвци много кроткы и простодушны и живѣхъ много мирно подѣ началство-то на по стары-тѣ си, които си поставятъ сѣдѣи подтвърдени отъ Персійско-то правителство. Огнепоклонници-тѣ пѣхътъ вино, и ядѣтъ всякакво мѣсо и отъ всякаквы рѣцѣ за колено или готвено по говеждо мѣсо не ядѣтъ. Отбѣгнуватъ обаче съобщеніе-то съ други народы а най вече съ Моаметанцы които ги твърдѣ прѣзиратъ и мразятъ. Вѣроисповѣданіе-то имъ не дава да иматъ двѣ или повече жены, нито имъ дава воля да ся оставятъ за каквѣ годе причинѣ. Напоследѣкъ сѣ станали важны издирванія отъ народописатели-тѣ Европейцы за религіѣ-тѣ на огнепоклонници-тѣ или на масдеизмъ-тѣ на който основатель сѣ мысли Зороастръ.

СЛОВА ЗА ДѢЦА-ТА.

Слово първо.

(Послѣдованіе отъ брой второй).

Но грѣхъ-тъ е срамотенъ и поради лошы-тъ дружина при които ны вѣвожда. Когато нашій-тъ Спаситель бѣ на свѣтъ-тъ Той казалъ, "Който струва грѣхъ робъ бива на грѣхъ-тъ." Колкото знаемъ ный сега Сатана бѣ най първый-тъ койго съгрѣши. Той е отецъ на грѣхъ-тъ. Ако смы робіе на грѣхъ-тъ, то смы робіе и на Сатанѣ. Може ли да бѣде нѣщо по бесчестно отъ това? Знаете че въ голѣмы нѣкои градища злодѣйци-тѣ сѣ затворени въ единъ голѣмъ тъмницѣ дѣто сѣ принуждены да носятъ единъ особенъ видъ шарены дрехы. Свързани сѣ единъ за други съ веригы и накарани да метатъ улицы-тѣ. Ты си ималъ, да речемъ, едно врѣме единъ пріятель съученикъ, сынтъ на единъ почтенъ и ученъ лѣкаръ; но тойзи сынтъ былъ непокоренъ и побѣгналъ отъ дома си и отъ много врѣме не си го виждалъ. А като ходишь нѣкой день изъ градъ-тъ видишь единъ четъ отъ тѣзи оковани злодѣйци и като приближишь при тѣхъ видишь между тѣхъ тогози прѣдшій си пріятель и другаръ — осѣденъ за злодѣяніе и тамъ вързанъ за тѣзи най лоши прѣстѣпници! Много ся ужася-

вашъ и ся наскѣрбывашъ и казвашъ въ себе си. "Каква една срамота, какво едно бесчестіе за него да ся намѣрва въ таквѣзи дружинѣ!" Грѣхъ-тъ бѣше що го бѣ довелъ до таквѣзи едно положеніе.

Знаете, дѣца, че Сатана и зли-тѣ духове които сѣ при него сѣ Божіи-тѣ осѣдени злодѣйци. Евангеліе-то ни казва за тѣхъ че Господъ ги "варди въ вѣчны врьскы отдолу подѣ мракъ-тъ, за сѣдѣтъ на великій-тъ день." (Іуд. Ст. 6). Всичкы които имъ съизволяватъ, и тѣ ще бѣдѣтъ вързаны съ тѣхъ наедно, и ако смы въ дружинѣ-тѣ на Сатанѣ доде смы въ този свѣтъ, то въ онзи свѣтъ трѣба до вѣка да оставаме при него. Има едно мѣсто въ Евангеліе-то дѣто ся говори за това, което прави да ми настрѣхнатъ космы-тѣ всякой нѣтъ когаго го прочитамъ. То е въ двадесетъ и петъ-тъ главѣ отъ Матѣеа и четырѣсетъ и първый стихъ, дѣто Спаситель-тъ нашъ говори за страшный-тъ сѣдѣ. Сѣдѣя-та е сѣдѣхъ на свѣтлый-тъ си прѣстолъ, святи-тѣ негови ангели стоятъ наредени изоколо. Всичкы-тѣ народи сѣ събрани прѣдъ него. Отъ десно му стоятъ праведни-тѣ, сирѣчь, онѣзи които сѣ го обичали и сѣ му слугували. Той гледа къмъ тѣхъ благосклонно, и имъ казва, "Елате, вы благословени отъ Отца моего, наслѣдуйте царство-то приготвено за васъ отъ сѣздание міра." Отъ лѣвѣ-тѣ му странѣ стоятъ лукави-тѣ т. е. онѣзи които сѣ съизволявали на грѣхъ-тъ и сѣ слугували на Сатанѣ. Сѣдѣя-та ся обраща къмъ тѣхъ съ единъ страшенъ погледъ и казва: "Идѣте отъ мене проклѣти, въ огонь-тъ вѣчный, приготвенъ-тъ за диаволъ-тъ и за ангелы-тѣ негови." Каквы страшны думы. Да бѣдѣтъ до вѣка запрѣни наедно съ диаволъ-тъ и неговы-тѣ ангелы! Какво едно бесчестіе!

Ето три-тѣ причини защо не трѣбва да съизволимъ на грѣхъ-тъ. *Първо защото като почнемъ единъ мѣжко можемъ да ся спремъ; второ, защото е много опасно, и трето, защото е много бесчестно.*

Любезны мои дѣца, заключеніе-то въ умъ-тъ ин което правимъ при свѣршваніе-то на това наше словце, е това: Има двѣ нѣща които сѣ нужды за вси-ца ни.

Трѣба ни прощеніе за грѣхове-тъ който вече сторихмы. Велица смя грѣшници. Най първо-то нѣщо което искамы е прощеніе. Само единъ има койго огнѣма грѣхове; той е Исусъ Христосъ. Той за това дойде на свѣтъ-тъ. Той быде прикованъ на кръстъ-тъ и пролѣ святъ-тъ си кръвъ за това. Тѣй Евангеліе-то ни казва че “Кръвъ-та на Исуса Христа очисти ны отъ всякой грѣхъ.” Ако наистинѣ нѣмъ се покаемъ заради грѣхове-тъ си и молимъ Бога заради името и достоинство-то Исусово да прости грѣхове-тъ ни, тѣ ще бѣдятъ простени. Той ще ги изгладѣ изъ книгъ-тъ си и нѣма вече да се поменуватъ ѣротивъ насъ до вѣка. Това нѣщо ни трѣба, да търсимъ прощеніе.

Друго-то е за напредъ да отбѣгва-мы отъ грѣхъ-тъ.

Едно момченце рекло на сестрѣ си, “Азъ искамъ такъвъ сѣрдце дѣто да мога да гледамъ грѣхъ-тъ право въ очи и да му река, “Махни ся отъ мене.”

Сестра му рекла, “така е братче, по още едно нѣщо ти трѣба; трѣба да имашъ Божіи-тъ очила за да видишъ грѣхъ-тъ и да го познаешъ когато дохожда, защото той не се показва изъ вънъ всякога какъвто е.”

Това добро момче, имало въ умъ-тъ си, мислѣ, библиѣ-тъ. Защото библиѣ-та е като очила, и помага ни да виждамы нѣща-та какъвто сѣ, и както Богъ ги гледа. Библиѣ-та показва намъ що е грѣхъ и какъ да се обходимъ къмъ него.

Прѣдъ моѣхъ-тъ кѣщи има едно младо дърво, има едно и прѣдъ врата-та на отсрещный-тъ ми сѣсѣдъ. Единъ пролѣтъ дѣтъ-тъ тѣзи дървета цѣвтехъ много хубаво. Листа-та имъ бѣхъ много пълни и зелени; но подиръ малко ся появи хъ тѣзи дѣлгы черни червеи, които правятъ голѣмъ повредъ на млади-тъ дървета. Единъ день като излѣзвахъ изъ кѣщи ся по-прѣхъ да погледамъ дърво-то си и намѣрихъ че червеи-тъ бѣхъ ся навѣдили съ хилѣды по него. и за три, чѣтыри дѣна щѣхъ да го довършатъ. “Охъ,” рекохъ азъ, “гова не бѣва.” Влѣзнахъ у дома та донесохъ отъ тамъ единъ столъ и ся качихъ на него, и съ единъ прѣчекъ отчекнахъ и истребихъ всички-тъ червеи. Така отървахъ дърво-то. Всяко лѣто туй дърво ся разделѣва добрѣ и дава ми

сѣмъ и плодъ. Съсѣдъ-тъ ми остави червеи-тъ на негово-то дърво та испоядохъ всичко що бѣ зелено на него, и сѣдъ малко дърво-то изсѣхъ, и сега всякой пѣтъ когато гледамъ неговы-тъ голы, черны и мъртвы клонове земамъ единъ добръ урокъ. Бѣжда ми ся като че нѣкакъ ми увѣщава колко е важно, щомъ ся яви грѣхъ-тъ да му станемъ на противъ. Както бѣхъ червеи-тъ за оно-ва дърво така бѣватъ грѣхове-тъ за души-тъ. Молѣте ся Богу да можете да видѣте грѣхове-тъ си щомъ ся явятъ, и да ся постараете тозъ часъ да ги отмахнете.

Сине мой, ако грѣхъ-тъ поискатъ да тя примаматъ да не сѣзволѣши.

МОЛТВЫ-ТЫ НА ДѢЦА-ТА.

Много пакти желаяхъ да вы гледамъ, кога бѣхъ болѣнъ, като ся молихъ Богу, и да ви ся молѣхъ да ся помолѣте и за мене, рече единъжъ едно Африканско дѣто на единъ священнопроповѣдникъ, когото бѣ отишло то да посѣти като ся придигналъ той отъ болѣсть-тъ си.

Но той рекъ, вѣрвамъ че ся моляше ты самъ. Да, отговорило дѣто-то. А какъ ся моляше ты? попыталъ го пакъ священнопроповѣдникъ-тъ. Просяхъ отъ Бога така както просяци-тъ просятъ мыслѣны отъ майкѣ ми.

Друго дѣто около шесть години на възрастъ, кѣзало единъжъ на майкѣ си, че като ся моли усѣща че сѣрдце-то му ся разговаря съ Бо а.

Едно момиче на чѣтыри години попытано защо ся моли Богу, молѣхъ ся, отговорило, защото знаѣхъ че мя слуша, и обыча да казвамъ Нему нужды-тъ и желанія та си.

А отъ дѣ знаешъ че тя слуша Богъ? попытали го пакъ.

Знаѣхъ, рекло, като турѣла рѣкъ на сѣрдце-то си, защото усѣщамъ тукъ нѣщо което ми казва че Богъ мя слуша.

“Оставѣте дѣца-та,” рече Господъ нашъ, “да дохождатъ при мене, и не имъ забраняйте, защото на такъвъ е царство-то небесно.” Лука 18; 16.

— Прави добро на непріѣтеля си, за да ти стане пріѣтель.

— Прави добро на пріѣтеля си за да ти остане за выгоды пріѣтель.

ПРИЛЪЖНО-ТО КОВАЧЕНЦЕ.

Гледайте, дѣца, на този образъ. Видж-дате ли това момченце? Знаете ли какво прави? Види се че стои въ една ко-вачница. Тамъ видите огнище-то и чу-кове-тъ и клещи-тъ и други ковачки орудія; но момченце-то какво държи въ ръцѣ? Книга. Виджте колко ѣх опазва да ѣх не окырливи съ почерили-тъ си рѣцѣ като чете въ неѣх.

Ако попыта нѣкой; Що трѣба книга на едно ковачко чираче? Быва ли ко-вачъ да знае книга? Сега азъ да ви отговорѣхъ. Мыслѣте малко: Има ли художество или заниманіе дѣто не ползу-ва художникъ-тъ да знае да чете и да пише? Нѣма.

Това дѣте което видите въ картинкѣ-тъ, ако и да е сиромашко е принудено да работи вмѣсто да ходи въ училище-то, не мысли че за него нѣма срѣдство за учение, но прилѣжава споредъ врѣме-то си да ся учи само, и тука го видите като чака масторъ-тъ да дойде, чете въ книга-тъ си за да научи нѣкой поле-зень урокъ.

Ако слѣдва той тѣй за нѣколко годи-ны додѣ му ся свърши врѣме-то за кое-то е задълженъ да стои при масторъ-тъ

а послѣ отвори своѣхъ ковачница, да ви-дите какъвъ ковачъ ще стане той, и какъвъ чистъ и искуснъ работъ той ще може да извади. Други-тъ негови свѣр-стници чирачета, които сега казватъ: "Нѣма да станѣ азъ нито попъ, нито да-скалъ, нито търговецъ, но ще съмъ ко-вачъ, и за това не трѣба да знаѣхъ да четѣхъ," и така като казватъ, отпущатъ ся на игражъ щомъ ги остави масторъ-тъ ичъ, да видите подиръ десеть години дѣ ще бѣждатъ тѣ и какъвъ работъ ще вършатъ. Ще ги видите въ циганскѣ-тъ махалѣ, сѣдиѣли долу на земѣхъ-тъ, по Азіатскѣ-тъ модѣ, и првятъ нѣкаквы пироны или халкы, но всичко отъ сѣщѣ-тъ простъ направъ какъжто сѣ правила циганы-тъ прѣди двѣ хыляды години на самъ безъ никакъвъ успѣхъ, безъ по-правяніе и безъ напръдуваніе. Каквото сѣ видѣли отъ масторы-тъ си едва тол-козъ знаѣхътъ и за повече не мыслятъ.

Този който чете книга нѣма да ста-не такъвъ ковачъ. Той ще работи и съ умъ-тъ си и съ рѣцѣ-тъ си. Като чете въ исторіѣхъ-тъ на свѣтъ-тъ и ся науча-ва какъ мнозина челоѣци славни зарадъ учение-то си и за списанія-та си были художници и съ рѣцѣ сѣ работили, той усѣща въ душѣхъ-тъ си тѣзи благородны вдѣхновения и той казва: "Каквото сѣ правила други, и азъ мога да направѣхъ; азъ ако съмъ сиромашъ, и тѣ бѣхъ си-ромаси." Като чете за прочутый-тъ А-мериканецъ ковачъ Бѣрритъ, сынъ на е-динъ сиромашъ кърпачъ, ученикъ при е-динъ ковачъ, и безъ да ходи въ учили-ще-то но между работаніе-то си научилъ да чете и да разумѣва добръ почти вси-чкы-тъ Европейскы языцы, при това о-ще и Старо-грѣцкы, Латинскы и Еврей-скы, той казва: "И азъ да научъ нѣщо споредъ силѣхъ-тъ си, коѣхъто Богъ ми е далъ."

Като чете за различни-тъ изобрѣтенія и искусны-тъ маканы, и че челоѣци-тъ които сѣ ги измыслили были сами работници, запалъ ся въ него желаніе-то и той да извади нѣщо полезно, и да уреди нѣкоѣхъ макинѣхъ чрѣзъ коѣхъто да накара водѣхъ-тъ или огнь-тъ, или вѣтрѣ-тъ или пакъ нѣкой добытъкъ да върши тежкѣхъ-тъ работъ вмѣсто челоѣкъ. За това Богъ му е далъ този умъ. Но този който само съ рѣцѣ работи, а съ умъ-

тъ си не работи, не оцѣнява челоѣческій трудъ ; на него е все равно работѣ-тъ кой върши, челоѣкъ ли, скотъ ли, и така той прави себе си равенъ съ съскотове-тъ.

Но още по голѣмо едно зло има. То-зи койго не почита умственни тѣ прѣимущества на челоѣка, той нѣма да почита нито душевни-тъ му способности. Негови-тъ мысли не сѣ за Бога, за душѣ-тъ, за вѣчно блаженство отъвѣдъ гробъ-тъ и страшный смѣдъ Божій прѣдъ когото трѣба всинца да ся явимъ и дадемъ отвѣтъ за дѣла-та които сме сторили. Тѣзи сѣ высоки за него мысли. Той мысли що да яде, що да пие и твърдѣ малко повече.

Ако падне тази картинка въ рѣцѣ-тъ на нѣкое Българче, чираче, който има желаніе за наукѣ по мысли че не ще може да ся научи защото нѣма кой да го прати на училище-то, желалъ бихъ да му кажѣ, “Не дѣй ся отчаюва, но прилѣжавай. Почитай запаятъ-тъ си и изучи го добрѣ. Имай честолюбіе съвършенъ масторъ да станешъ. Обработвай умъ-тъ си. Надѣвай ся на Бога, моли ся на Него, и имай Негово-то свято слово като правило въ животъ-тъ си. Това направи и ще бѣдешъ почитанъ, благополученъ и полезенъ.

КОЛКО СГРУВА НЕВѢЖЕСТВО-ТО.

Невѣжество-то плаща толкозъ данѣкъ, колкото никогы не си е въобразилъ никой отъ челоѣцы-тъ. Тѣй за примѣръ Георгій работи за петъ гроша на день, като Іоаннъ зема петнадесетъ, а Константинъ двадесетъ и петъ, защото Георгій е свѣсмъ неученъ, а Іоаннъ защото знае само да чете и да пише, а Константинъ прѣминалъ училище-то и има понятие отъ языкъ-тъ си и отъ разны полезны науки.

Сега ако смѣтнешъ годишный-тъ доходъ на тѣзи трима-та млади ще намѣришь че първый-тъ загубва всякъ годишъ или зема 3600 гроша по малко отъ вторый-тъ и 7200 по малко отъ третій-тъ : а вторый-тъ 3600 по малко отъ третій-тъ. Колко е доволно това количество да даде лесниѣ за добро живѣяніе на едно домородіе, и всичко-то това количество заради невѣжество-то ! О, колко жестокъ бирникъ е то ! но сравнително

малко сѣ още, и между образованы-тъ народы, които разумѣватъ и припознаватъ тѣзи истинѣ.

Ако искате вы, малки мои пріатели, когато станете мѣжѣ да ся избавите отъ този тежѣкъ и жестокъ биръ, постарайте ся сега, додѣ сте малки, да придобете нужды-тъ знанія за добро живѣяніе и благоденствіе. А най вече постарайте ся да придобете онова знаніе което умудрява челоѣка на спасеніе съ вѣрѣ въ Исуса Христа, защото, ако струва толкозъ скѣпо невѣжество-то за свѣтскы-тъ работы, невѣжество-то заради духовны-тъ ще има като неизбѣжно слѣдствіе прѣвращеніе-то и погубваніе-то на безсмъртнѣ-тъ душиѣ.

СВѢѢТЪ КЪМЪ МОМЧЕТА-ТА.

Знаменитый-тъ священнопроповѣдникъ въ Америкѣ Хенры Уардъ Бичръ казва така : —

“Всякога когато видѣхъ нѣкого да прави нѣщо, азъ го гледамъ добрѣ и вни-мавамъ какъ го прави, защото кой знае може да стане нужда нѣкога азъ същото да правѣхъ за себе си. Единъжъ пѣтувахъ прѣзъ едно широко поле дѣто нѣмаше села никакъ. Конь-тъ ми захванъ да куца защото бѣ хвърлилъ петало. Найсетѣй дойдохъ на кръстопѣтъ-тъ дѣто имаше една ковацница, но ковачъ-тъ го нѣмаше. Повыкахъ женѣ-тъ на ковачъ-тъ и испросихъ позволеніе да запалихъ огнь въ огнище-то за да кова конь-тъ си дамъ. Тя ми каза, “Ако знаешъ кови го.” Запалихъ огнь, нажегохъ петало-то, изрѣзахъ и очистихъ добрѣ копыто-то на конь-тъ, изострихъ гвозди-тъ и ги искривыхъ малко на край за да ся ударятъ вънъ а не вътрѣ въ месо-то и така свършихъ работѣ-тъ си. Когато стигнахъ въ село-то отидохъ право при единъ ковачъ и му зарѣчахъ да кова конь-тъ сега както трѣба. Той погледнѣ петало-то, тогазъ и мене погледнѣ и ми каза, “Ако си ты направилъ това трѣба ковачъ да станешъ и само това художество да слѣдувашъ.,,

Това бѣше за мене най голѣма хвала, но азъ не бихъ зналъ какъ да ударѣхъ петало на конь, ако не бѣхъ вни-мавалъ добрѣ другы тѣ когато съмъ ги виждалъ да работятъ нѣщо.

Навикнувайте ся да употрѣбавате о-

чи-тъ които Богъ ви е далъ да съгледвате какъ ся извършватъ тѣзи полезны нѣща. Да ли нѣма момчета които сто пѣти сж виждали ковачъ да кове конь, а пакъ не знаятъ въ едно петало колко гвозди ся турятъ.

да ли иматъ дѣца-та нуждѣ отъ водителъ.

Възрастни-ти иматъ по голѣмъ нуждѣ, защото много пѣти падаатъ въ много съгрѣшенія. Дѣца-та обаче, невинны-тъ, незлобиви-тъ дѣца, не ся ли види да иматъ потрѣбѣ отъ нѣкакъвъ водителъ?

Явно че иматъ; защото освѣтъ че ся раждатъ съ растлѣно и грѣшно естество, ако гы оставятъ родители-тъ имъ на волѣж-тъ имъ, ще порастѣтъ и ще останѣтъ подобны на други-тъ челоуѣцы на този свѣтъ.

Ако не земѣтъ Исуса Христа като свой водителъ, ще заблудятъ слѣдъ малко въ лошы пѣтища, и ще правятъ лошы работы. Азъ знаѣмъ едно малко дѣте, което не е още напълнило двѣ години на възраст-тъ си, но съ всичко туй ся гледа доста голѣмо споредъ щѣніе-то и рѣшеніе-то си. Ако не му харесва нѣщо, рыта, выка съ голѣмъ гласъ и плаче. Не знамъ, да ли е доста голѣмо щото да знае да ся обхожда по добрѣ; но за това съмъ извѣстенъ че въ сѣрдце-то си има гнѣвъ и ярость, които мжчно ще може да искорени, ако гы остави да порастѣтъ наедно съ него, до гдѣ стане мжжъ.

И всички-тъ други дѣца, колкото съмъ позналъ до сега, показватъ на врѣмена, ако не всякогы, бѣлѣзи на вжтрѣшно растлѣніе; и показватъ го едни по единъ начинъ, а други по другъ; нѣ всички-тъ иматъ нуждѣ да ся отрѣвѣтъ отъ него.

Виждалъ съмъ много малки дѣца които сж показвали растлѣнность-тъ на сѣрдце-то си съ разны начини, едни да не слушатъ майки-тъ си, други да лѣжатъ учители-тъ си, други кога играятъ да ся каратъ, други да крадѣтъ, други да лѣжатъ, други да попрѣжатъ, други да бѣгатъ отъ училище-то, други да ся прѣпираатъ съ сѣченицы-гѣ си, други да мжчатъ немилостиво животны-тъ, да ся присмиватъ на бѣдны-тъ и да закачатъ слѣпы-гѣ, да хвърлятъ камѣніе върхъ птицы-тъ и да развалятъ гнѣзда-та имъ и да ловятъ птичета-та имъ и пр.

Виждалъ съмъ малки-тъ дѣца да правятъ много таквызъ работы, и знаѣмъ че никога не бы гы правили ако бы имали добро сѣрдце, както имаше Христосъ, и както иматъ онѣзи, които трѣсятъ добро-то сѣрдце съ врѣме отъ Христа.

Четохъ за едно малко дѣте Индійче, което отишло нѣкога слѣдъ одного священнопроповѣдника въ градинѣ-тъ и му ся молило да го похристіани. Знаете ли защо му ся е молило онуй Индійче да го похристіани? Защото е осѣщало че е имало растлѣно сѣрдце и е искало да го промѣни и да го направи по добро.

Боѣмъ ся, че дѣца-та иматъ най напрѣдъ много лошы сѣрдца, и колко растѣтъ на възрастъ, толкозъ по лошы и по растлѣны ставатъ. Струва ми ся че иматъ голѣмъ потрѣбѣ за водителъ да гы тури най напрѣдъ въ добрый тѣ пѣтъ и послѣ да гы води, щото да не заблуждаватъ много далечъ въ грѣхъ-тъ, и такъвъ водителъ освѣтъ Исуса Христа другъ нѣма.

ДЮБОПЫТЕНЪ ЧАСОВНИКЪ.

Единъ Американецъ часовникарь (сакатчія) направилъ единъ часовникъ на който турилъ име астрономическый и който работи 367 дни безъ да има пуждѣ да ся курдисва: а е направенъ тѣй щото показва часове-тъ и минуты-тъ на день-тъ, день-тъ на мѣсець-тъ, часть-тъ на изгрѣваніе-то и на захожданіе-то на слънце-то и на лунѣ-тъ, четвърти-тъ на лунѣ-тъ, морскы-тъ приливи и отливи, зодіи-тъ, подъ които влиза слънце-то и луна-та и прч.

Толкозъ евтини станѣхъхъ сега домашни-тъ часовници въ Америкѣ, щого съ двадесетъ гроша може да си купи нѣкой за у дома.

ЩО ДА ДАВАМЫ.

Сѣрдца-та си Богу. Прит. 23; 26.

Слава и хваленіе Нему. Пс. 96; 7, 8.

Тѣла-та си като жрѣвѣ живѣ. Римл. 12; 1. Богъ обыча онѣзи които доброволно даватъ, и по блажено е да дава нѣкой нежели да приима. 2 Кор. 9; 7. Дѣянія 20: 35.

ЩО ДА ПАЗИМЪ.

Сѣрдца-та съ голѣмо пазеніе Прит. 4; 23.

Повелѣнія-та Божіи. 1 Іоан. 3; 24.

Истинѣж-тъ. Прит. 23; 23.

Добръ съвѣсть. 1 Тим. 1 ; 19.

Языкѣ-тъ си отъ зло-то. Псал. 34 ; 13

Себе си неосквърнены отъ свѣта. Яковъ 1 ; 27.

Свята недѣля. Исх. 20 ; 8.

МАТЕМАТИЧЕСКЫ ВЪПРОСЫ.

1. Единъ бакалинъ който употрѣбѣва кѣпони (не кантары), иска да знае колко *разны теглилки* му трѣбватъ за да може съ едно тегляніе да прѣтегли отъ единъ окъ до 122 оки. За тѣзи работѣ колко сѣ теглилки тѣ безъ които не може; сирѣчь, колко парчета ще има, и на всякъ теглилка колко ще бѣде тежина-та ?

На това питаніе има два отговора, единъ-тъ когато е позволено да ся турятъ теглилки и при оноващо ся тегли, и другъ-тъ когато само отъ единъ-тъ странѣ ся туря теглилка. Кои сѣ двата отговора ? (Тегляніе-то бѣва на цѣлы оки и не съ части отъ окъ-тъ).

РАЗНЫ СВѣДѢНІЯ.

— Въ годишъ-тъ 1869, 760 милиона писма минѣли прѣзъ пощъ-тъ на Съединены-тъ Държавы въ Америкѣ. 40 милиона повече отъ колкото въ другъ годишъ. Споредъ народонаселеніе-то падатъ по 20 писма на всякой мъжъ, жена и дѣте въ всичкий-тъ народъ. Цѣна-та за едно писмо тамъ е еднаква (30 пары) за всякъдѣ вѣтрѣ въ Държавы-тъ.

Лѣпило (цементъ) за камъкъ и же-лѣзо. Едно смѣшеніе като тѣсто отъ Глисерина и Лиоаржъ (грѣцкы лиоаргирость, тур. мурдесенкъ) прави едно много яко лѣпило за присѣдиняваніе-то на сломено желѣзо или камъкъ. Употрѣбѣва ся и вмѣсто куршумъ за да ся укрѣпятъ желѣзны пармаци и другы таквызи въ каменны-тъ основанія. Много скоро ся уягчава слѣдъ праваніе-то и за това прави ся само когато ся иска за работѣ.

— Чай-тъ ся е употрѣбилъ въ Англіѣ като питіе най напредъ въ л. 1698.

— Сърдце-то на чловѣка бѣе 92,160 пѣти въ 24 часа.

— Онова което мыслишь да не е добро у съсѣдъ-тъ ти, гледай самъ да го не правишь.

— Вѣра е много добро оръжіе, но много лошо покрывало.

СТИХОТВОРЕНІЕ.

МЛАДОСТЬ-ТА.

1

О, колко е безцѣнна младость-та !
Безцѣненъ е младенческий животъ.
Прѣдъ насъ отвара той врата
За всякъ честитъ имотъ.
О, колко е безцѣнна младость-та !

2

О, колко е полезна младость-та !
Дни-тъ ѣ сѣ всеблагы извори
И всичка-та ѣ пълнота
Е редъ отъ бисеры.
О, колко е полезна младость-та !

3

О, колко е лъстива младость-та !
Окрѣжена съ безброй опасности,
Тя подъ лъстивѣ красотѣ
Покрива купъ бѣды.
О, колко е лъстива младость-та !

4

О, какъ ся изминува младость-та !
Прѣлѣтва тя съсъ вѣтрѣнны крыла,
И бърже иде старость-та
Съсъ дряхлы врѣмена.
О, какъ ся изминува младость-та !

5

Пазѣте, о вы млади, младость-тъ !
Трудѣте ся съ успѣхы най добры
За честь и славу истинскѣ
Коя во вѣкъ стои :
То е за васъ наука най свята.

Ив. А. Т.

— Улицы-тъ въ градъ-тъ Лондонъ ако бѣхъ ся всичкы съединили въ единъ станъли бы една улица 3000 миля дълга; сирѣчь колкото отъ Англіѣ до Америкѣ. Градъ-тъ покрива повече отъ 2,500 у-врата (дионума) земѣ.

Зорницъ-та ся издава всякой мѣсецъ.
Цѣна-та на годишно-то спомощество-
ваніе е, За въ Цариградъ 5 гроша.
За на вѣнъ съ пощъ 10 гроша.

Писма-та и спомоществованія-та
да ся отправятъ до Г-на А. Л. Лонга,
Редактора, у Джамлъ-ханъ въ Цариградъ.